

MdR, Jazzgeschiedenis 640. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 28, vocals, deel 3 van 4. Na Billie Holiday en Ella Fitzgerald had Anita O'Day in de jaren veertig als derde een eigen stijl gecreëerd. We hoorden daar vorige keer van, nu om te beginnen drie zangeressen die op haar lijn zaten kwa inspiratie, wortels. Voorop June Christy die bij Stan Kenton zong, zoals Anita O'Day zelf na Gene Krupa. Ze werd geboren als Shirley Luster in 1925, stierf in 1990, had na Kenton een solo-carrière. U hoort haar

nummer 158 van Capitol in Hollywood, met Ed Ledy - trompet, Frank Rosolino - trombone, Red Allen - tuba, Bud Shank - alto sax - fon en fluit, Bob Cooper, June Christy's echt - Jenoot - tenor sax - fon. Russ Freeman - piano, Laurindo Almeida - gitaar, Monty Budwig - bas, Shelly Manne - drums. Benny Carter's "When Lights

plaat 1 June Christy: When Lights are Low (Benny Carter)
2/1 - 2:49 - Capitol 41026
June Christy: "When Lights are Low", nummer 158.

Helen Merrill werd als Helena Milcetic geboren in 1929 of '30, zong op jam-sessions bij Charlie Parker, Bud Powell en Miles Davis, kwam in 1954 voor het eerst op de plaat met deze musici: Clifford Brown-trompet, Danny Bank-bariton saxofoon, basklarinet en fluit, Jimmy Jones-piano, Barry Galbraith-gitaar, Milt Hinton-bas, Osie Johnson-drums. Voor ~~EmArcy~~ in NYC, 22 december van dat jaar: Cole Porter's "You'd be so nice to come home to"

CD 1 Helen Merrill: You'd be so nice to come home to (Cole Porter)
5 - 4:18 - Emarcy 514 652-2

"Helen Merrill: "You'd be so nice to come home to", 22 december 1954. Chris Connor, geboren 1927, zong na June Christy bij Stan Kenton, ging daarna óók solo. 19 januari 1956 zong ze in NYC voor Atlantic met John Lewis-piano, Barry Galbraith-gitaar, Oscar Pettiford-bas, Connie Kay-drums, van Jimmy McHugh, muziek, en Harold Adamson, tekst: "Where are you".

plaat 2 Chris Connor: Where are you (McHugh, Adamson)
1/4 - 3:32 - Atlantic 1228

Chris Connor: "Where are you" 19 januari 1956.

Billy Eckstine, 1914-1993, maakte in de jaren dertig furore bij Earl Hines, had midden jaren veertig een eigen, modernistische big band, werd uiteindelijk solo ballad-zanger. Voor EmArcy in Los Angeles 1958 met een orkest o.l.v. Pete Rugolo, waarin o.a. Don Fagerquist en Pete Candoli-trompet, Bud Shank-altsaxofoon en in de ritmesectie Gerald Wiggins-piano, Red Callender-bas, Larry Bunker-drums, van Harry Woods "What a little moonlight can do".

CD 2 Billy Eckstine: What a little moonlight can do (Harry Woods)
6 - 3:18 - EmArcy 848 162-2

Billy Eckstine: "What a little moonlight can do", 1958.

Carmen McRae, geboren in 1922, zong in het begin van haar carrière onder de naam Carmen Clarke omdat ze toen met drummer Kenny Clarke getrouwd was. Die carrière kwam pas heel laat echt op gang, eind jaren zestig, - oorspronkelijk was Billie Holiday haar inspiratie. Voor Decca in NYC met Billy Strayhorn-piano, Wendell Marshall-bas, 14 juni 1955 van Duke Ellington: "Something to live for".

CD 3 Carmen McRae: Something to live for (Duke Ellington)
2 - 3:11 - MCA GRP-6102

Carmen McRae: "Something to live for", 14 juni 1955. Enkele jaren geleden had ze een ernstige keelziekte, moet nu door een buisje ademen, kan alleen nog piano spelen. Want net als Sarah Vaughan is Carmen McRae een echte pianiste.

Nat 'King' Cole, 1917-1965, was van huisuit pianist en vermaard Trio-leider, hij ging zingen en de piano kwam steeds meer op de achtergrond. Maar een enkele keer maakte hij toch nog wel een echte jazz-opname. In Hollywood voor Capitol, augustus of september 1956 met Harry 'Sweets' Edison-trompet, John Collins-gitaar, Charlie Harris-bas, Lee Young-drums, deze re-make van zijn trio hit, Bobby Troup's "Route 66".

CD 4 Nat 'King' Cole: Route 66 (Bobby Troup)
6 - 3:39 - Giants of Jazz CD 53005

Nat 'King' Cole: "Route 66", augustus/september 1956.

Volgende keer o.a. King Pleasure, Abbey Lincoln en Joe Williams. Dit was Jazzgeschiedenis 640, Mdr.

0 0 0 0 0

Dagva met een no. 642, omdat er 10 juli alleen live jazz is vanaf het North San Jan Festival.